

Mál nr. 109/2021**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys 23. nóvember 2018 á bifreiðaverkstæði.****Gögn.**

1. Málskot dags. 11. mars 2021, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V til nefndarinnar, dags. 8. apríl 2021, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Í tjonstilkynningu M og X til Sjúkratrygginga Íslands dags. 13. desember 2018 kemur fram að 23. nóvember sama ár hafi M slasast þegar skaft brotnaði af sleggju sem samstarfsmaður hans var að vinna með og endaði sleggjuhaus í andliti M. Í skriflegri tilkynningu X til Vinnueftirlitsins dags. 23. nóvember 2018 kemur fram að samstarfsmaður M hafi verið að vinna við rútu sem var uppi á bílalyftu með sleggju þegar skaft sleggjunnar brotnaði og haus sleggjunnar lenti í andliti M. Í tölvupósti frá Vinnueftirlitinu kemur fram að sú tilkynning X hafi ekki borist þangað fyrr en 28. maí 2019, en afrit tölvupósts starfsmanns X til embættisins liggur einnig fyrir í gögnum málsins, dags. 28. nóvember 2018.

M telur að slys hans megi rekja til þess að sá starfsmaður sem beitti sleggjunni þannig að skaft hennar brotnaði hafi ekki sýnt næga aðgæslu við störf sín. Einnig telur M að aðbúnaður á vinnustað X hafi ekki verið nægilega öruggur. M vísar til þess að honum hafi verið fyrirskipað að vinna í návígi við starfsmann sem beitti þungri sleggju og hafi skipulag vinnunnar ekki verið í samræmi við fyrirmæli 13., 14., 37. og 42. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnuvinnu stöðum og að X hafi borið að útvega starfsmönnum sínum betri og öruggari tækjakost en þá sleggju sem var verið að nota. Einnig telur M að slys hans megi rekja til saknæms skorts á verkstjórn. M bendir þar á auki á að skrifleg tilkynning til Vinnueftirlits hafi ekki borist embættinu fyrr en 28. maí 2019 og hafi X því ekki farið eftir fyrirmælum 79. gr. laga nr. 46/1980 og ekki hafi verið unnt að rannsaka vettvang. Einnig hafi ekki verið hægt að rannsaka sleggjuna sjálfa og ástand hennar. Þessu til viðbótar vísar M því á bug að hann sjálfur hafi sýnt gáleysi við vinnu sína.

V hefur hafnað bótaskyldu og telur ósannað að starfsmaður sá sem beitti sleggju í umrætt sinn hafi sýnt gáleysi við þá beitingu eða að gáleysi hafi verið sýnt við eftirlit með tækjakosti fyrirtækisins. Ekki hafi verið ljóst að sleggjan sem notuð var í greint sinn hafi verið í slæmu ástandi og ekki hafi M verið gert að vinna nálægt þeim starfsmanni sem sleggjunnar beitti. V bendir einnig á að M hafi að sögn X ekki átt að vera á því svæði sem hann var á þegar hann slasaðist, hann hafi verið utan merktrar gönguleiðar og hafi því átt að vera ljóst að verið var að vinna við að nota sleggju, auk þess sem hann hafi haft um 5 ára starfsreynslu hjá X. V telur einnig að tilkynningaskyldu hafi verið fullnægt vegna slyssins, M hafi ekki greint yfirmönnum sínum frá því að hann hafi verið óvinnufær vegna slyssins lengur en slysdag, heldur að mögulega þyrfti að laga tennur hans. Einnig vísar V til þess að tölvupóstur hafi verið sendur til Vinnueftirlits 28. nóvember 2018 sem virðist hafa lent í ruslþósthólfi og komi fram í tölvupósti starfsmanns Vinnueftirlitsins viðurkenning á því. V telur að ekki hafi verið skýrt strax eftir slysið að líkamstjón M hafi verið þess eðlis að tilkynningarskylda hafi verið vanrækt af hálfu X. V telur slys M hafa orðið vegna tilviljunarkenndra atvika þegar haus sleggju hafi óvænt og fyrirvaralaust losnað af og skotist í gegnum þröngt op við hjólaskál rútu sem samstarfsmaður M var að vinna við viðgerð á og ekkert bendi til þess að ófullnægjandi tækjabúnaður, verkstjórn eða gáleysi starfsmanna X hafi orsakað tjónið.

Álit.

Ágreiningur málsins hverfist um mögulega skaðabótaskyldu X á líkamstjóni M við vinnu þegar haus sleggju losnaði og lenti í andliti hans. Í gögnum málsins má sjá að læknavottorð um óvinnufærni er dagsett sama dag og slysið varð, en einungis fyrir þann dag. Einnig liggur fyrir vottorð dags. 26. nóvember 2018 um frekari óvinnufærni. Ekki var tilkynnt samdægurs um slys til Vinnueftirlits og upplýst er að enginn frá stofnuninni kom á slystað til úttektar. Í ljósi þess að M varð óvinnufær strax eftir slysið verður ekki annað séð en að X hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína til Vinnueftirlitsins skv. 79. gr. laga nr. 46/1980. Með tilliti til dómaframkvæmdar verður því að leggja frásögn M af málsatvikum til grundvallar. Engin formleg skýrsla liggur fyrir um málsatvik frá M sjálfum en í tjonstilkynningu sem hann ritar undir til Sjúkratrygginga Íslands er atvikum þannig lýst að sleggjuhaus hafi losnað með þeim afleiðingum að hann lenti í andliti M. Sú frásögn hans verður því lögð til grundvallar, sbr. dómaframkvæmd um sönnunarstöðu þegar tilkynningarskylda hefur verið vanrækt. Í afstöðubréfum V og gögnum frá X er atvikum lýst með sama hætti og verður því ekki litið svo á að ágreiningur sé um málsatvik hvað það varðar að sleggjuhausinn lenti í andliti M.

Ágreiningur er hins vegar um háttsemi þess samstarfsmanns M sem beitti sleggjunni, ástand hennar, verkstjórn og staðsetningu M þegar hann slasaðist. Eins og áður segir liggur ekki fyrir skýrsla af M um ofangreint, ekki liggur fyrir skýrsla af þeim sem beitti sleggjunni eða annarra samstarfsmanna M um fyrirkomulag vinnu þeirra sem framkvæmd var á verkstæðinu. Ekki er því hægt að leggja framburð M til grundvallar til að varpa frekari ljósi á það. Í gögnum málsins að öðru leyti verður ekki séð að það bendi nokkuð til þess að verkstjórn hafi verið ábótavant eða eftirlit með handverkfærum hafi skort. Ekki liggur heldur fyrir að vinnubrögð samstarfsmanns M hafi verið gáleysisleg eða að ástand sleggjunnar hafi verið þannig að hún hafi ekki verið nothæf til þess verks sem hún var notuð í. Ekki verður lagt til grundvallar að skortur á sönnun þessara atriða leiði sjálfkrafa til skaðabótaskyldu X. Með vísan til fyrirliggjandi gagna telst M því ekki eiga rétt til greiðslu bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 4. maí 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.